

Biblioteka
SVILA I SATEN

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Sylvia Day
“Entwined with You”

Copyright © 2013 by Sylvia Day
Copyright © 2013 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-297-6

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2013.

Silvija Dej

PREPLETENNA S TOBOM

Treći deo serijala *Krosfajer*

Prevod sa engleskog
Jelena Stajković

**Čarobna
knjiga**

„Erotska romansa koju ne smete propustiti.“

– *Romance Novel News*

POHVALE ZA

Ogledam se u tebi

„Uzavrele scene seksa i intrigantna priča nateraće vas da nastavite da čitate.“

– *Library Journal*

„Kakva emotivna knjiga. Gidion i Eva su se ustalili na mojoj listi omiljenih parova.“

– *Fiction Vixen*

„Ova knjiga je žestoka... ludački dobar seks.“

– *Smexy Books*

„Emotivno iscrpljujuća, senzualno uzbudljiva i seksualno neodoljiva, *Ogledam se u tebi* vam slama srca i tera vas da tražite još!“

– *Darkest Addictions*

„Nisam spremna da napustim Gidiona i Evu. Prosto ne mogu da ih se zasitim... uzavreo, perverznan, seksi seks od kojeg gaćice same padaju, voda kreće na usta i koji vam mami uzdahe.“

– *Avon Romance*

„Nastavlja da vas hvata za gušu i ne pušta.“

– HeroesandHeartbreakers.com

Obnažena pred tobom

„Puna emotivnog besa, uzavrelih ljubavnih scena i priče koja vas tera da nastavite da čitate.“
– *Dear Author*

„Dosta bogatija i realnija knjiga od mnogih modernih koje sam pročitala u poslednje vreme.“
– *Romance Junkies*

„Ovo je jedna od onih knjiga za koje mi je drago što sam ih pročitala i jedva čekam da vidim šta će se još desiti s Gidionom i Evom.“
– *The Book Reading Gals*

„Fantastično štivo... Od prvog poglavlja me je zarobila ova priča o strasti i jakoj ranjivosti koju gospođica Dej tako vešto pripoveda. O, jesam li spomenula da je seks uzavreo? Toliko da se stranice tope.“
– *Darhk Portal*

„Dopada mi se stil pisanja, seksualna napetost i zamršeni ples likova.“
– Karli Filips, autorka bestselera *Njujork tajmsa*

Dodir grimiznog

„Osvojiće čitaoce neverovatnim novim svetom, temperamentnim junakom i jakom, sjajnom junakinjom. Ovo je Silvija Dej u najboljem izdanju!“

– Larisa Ijon, autorka bestselera *Njujork tajmsa*

„Anđeli i demoni, vampiri i vukodlaci, u maštovitom, intrigantnom romanu koji me je osvojio od samog početka.

Uspostavljajući ravnotežu akcije i romanse, humora i uzavrele senzualnosti, Silvija Dej na divan način ispreda priču. Jedva čekam da i dalje čitam o ligi seksi, opasnih anđela čuvara i fascinantnog sveta u kojem žive... Prava gozba za ljubitelje paranormalne romanse!“

– Lara Adrijan, autorka bestselera *Njujork tajmsa*

„Eksplođira od strasti i vreline. Vreo, seksi anđeo, zgodan do bola, i hrabra junakinja obećavaju uzbudljivo štivo.“

– Čejen Makrej, autorka bestselera *Njujork tajmsa*

„Silvija Dej nam u *Dodiru grimiznog* predstavlja sjajnu avanturu, koja je mešavina hrabrog, uzbudljivog pisanja i uzvišene liričnosti. Adrijan je junak kakvog najviše volim – alfa mužjak anđeo rešen da osvoji srce svoje junakinje... Ovo je svakako knjiga koju ćete poželeti na polici.“

– Anđžela Najt, autorka bestselera *Njujork tajmsa*

„Izazovna, dirljiva i vrcava knjiga koju nećete ispuštati iz ruku. [Dej] vešto spaja bezvremenu priču o izgubljenoj i nađenoj ljubavi. Ovo je savršena romansa u izuzetno sazdanom svetu prepunom anđela, vukodlaka i vampira.“

– *RT Book Reviews* (4¹/₂ zvezdice)

POHVALE ZA SILVIJU DEJ I NJENE ROMANE

„Kad treba zakuvati uzavrelu seksualnu hemiju, Silvija Dej nema mnogo književnih suparnika.“

– *Booklist*

„Dobro napisano, vrcavo i SEKSI... Zaista zanimljivo štivo!“
– Ema Holi, autorka bestselera časopisa *USA Today*

„Silvija Dej je odličan pisac, jedna od retkih koji shvataju finu umetnost građenja romantične, najprodavanije erotike... Divno je, strastveno i, o da, stvarno seksi.“

– WNBC.com

„Gospodica Dej zna kako da navuče čitaoce... Radnja se brzo odvija i superseksi je... Ovo je štivo koje se od početka do kraja čita ubrzanog pulsa.“

– *Romance Junkies*

„Motor će početi da vam prede... Silvija Dej piše seksi priču koja će vas naterati da molite za još.“

– *Joyfully Reviewed*

„Silvija Dej me je potpuno opčinila.“

– *The Romance Studio*

„Moćno romantična priča... Šta čitaocu više treba?“

– *Fallen Angel Reviews*

„Bezobrazno pali... Potpuno me je zarobila.“

– *Just Erotic Romance Reviews*

„Silvija Dej ne samo što podstiče čitaoce nego ih grabi... i ne pušta ih.“

– *RT Book Reviews*

„Likovi koji su iskočili sa stranica i uleteli mi pravo u srce.“

– *Romance Divas*

„Apsolutno pucketa od seksualne napetosti.“

– *Fresh Fiction*

„Silvija Dej je jedna od najsjajnijih zvezda romanse. Njena proza će vas dirnuti u srce i zapaliće vašu strast... Seksualna napetost pucketa sve dok ne kulminira u sceni koja je toliko seksi da ćete se promeškoljiti u stolici.“

– *A Romance Review*

„Smelo strastvena, uzavrelo seksi.“

– *Booklist*

Naslovi Silvije Dej u izdanju Berklija

Serijal Krosfajer
Obnažena pred tobom
Moj odraz u tebi
Prepletена s tobom

Antologije
Seksi u lisicama
(sa Šejlom Blek i Šajlo Voker)

Muškarci bez uniforme
(s Majom Benks i Karin Tabke)

Obećanje ljubavi
(s Lori Foster, Erin Makarti, Keti Lav, Džejmi Denton
i Kejt Daglas)

ZAHVALNICA

Zahvalna sam urednici Hilari Sers za sav napor i trud koje je uložila u roman *Prepletena s tobom* i u prethodna dva romana serijala *Krosfajer*. Bez nje, u knjizi bi se obreli mnoštvo nejasnih reči latinskog porekla, kratke digresije u istorijski žargon i ostale uvrede koje bi čitaocu odvratile pažnju od lepote Gidionove ljubavi prema Evi. Hilari, hvala ti od srca!

Silnu zahvalnost dugujem svom agentu Kimberli Vejlen i urednici Sindi Huang, zbog toga što su mi pomogle da ponovo uspostavim magiju Gidiona i Eve dok sam pisala priču. Kada mi je pomoć bila potrebna, one su bile tu za mene. Hvala vam, Kim i Sindi!

Hvala i mom publicisti Gregu Salivanu na tome što se postarao da uvek budem organizovana i što mi je mnogo pomogao pri poštovanju rasporeda.

Hvala mom agentu Džonu Kasiru iz CAA za sav trud i napor, kao i za strpljivo odgovaranje na moja pitanja.

Zahvalna sam svim svojim međunarodnim izdavačima, koji su mi pružili neizmernu podršku i pokazali entuzijazam povodom serijala *Krosfajer*.

I svojim čitaocima – ne mogu dovoljno da vam zahvalim na strpljivosti i podršci. Zahvalna sam na tome što s vama delim nastavak putovanja Gidiona i Eve.

NJUJORŠKI TAKSISTI SU posebna sorta. Neustrašivi do koske, jurcaju i probijaju se kroz gužvu na raskrsnicama uz neprirodnu smirenost. Da bih sačuvala zdrav razum, naučila sam da se usredsredim na ekran svog smartfona umesto na automobile koji proleću svega nekoliko centimetara od mene. Kad god pogrešim i obratim pažnju na njih, završim tako što desnom nogom snažno pritiskam pod, a telo mi automatski krene da zgazi kočnicu. Ali bar jednom u životu nije mi bilo potrebno odvlačenje pažnje. Mokra sam od znoja posle treninga krav mage, a mozak mi bruji od razmišljanja o tome šta je čovek kojeg volim uradio.

Gidion Kros. Sama pomisao na njegovo ime šalje užarenu lavu čežnje kroz moje izuzetno napeto telo. Od trenutka kada sam ga ugledala prvi put – prodrevši pogledom kroz divnu i neverovatno lepu spoljašnjost do mračnog i opasnog muškarca iznutra – osetila sam da me vuče to što sam pronašla svoju drugu polovinu. Potreban mi je kao što je srcu potrebno da kuca, a on se izložio velikoj opasnosti, rizikovao je *sve* – radi mene.

Zvuk sirene me je prenuo i vratio me u sadašnjost.

Kroz vetrobran sam ugledala osmeh svog cimera, vredan milion dolara, kako blista s bilborda na autobusu. Usne Keri-ja Tejlora imaju one prevoje koji pozivaju na seks, a njegovo dugo, vitko telo zaprečilo je put. Taksista je legao na sirenu kao da će time napraviti prolaz.

Nema šanse. Keri se ne pomera, a ni ja. Baškari se na svojoj strani autobusa, golih grudi i bosonog, otkopčanih farmerki, vidi mu se rub donjeg veša i glatki obrisi mišića na stomaku. Tamnosmeđa kosa razbarušena mu je na seksi način, a njegove smaragdne oči nestašno sijaju.

Iznenada mi pade na pamet da ću morati da krijem užasnu tajnu od svog najboljeg prijatelja.

Keri je moje merilo za sve, moj glas razuma, omiljeni oslo-nac – i brat u svakom smislu te reči. Mrzim pomisao na to da ću morati da krijem od njega ono što je Gidion uradio za mene.

Očajnički želim da pričam o tome, treba mi pomoć da sve razjasnim u svojoj glavi, ali nikada neću moći nikome da ispričam. Čak bi i naš terapeut bio u moralnoj i pravnoj obavezi da prekine poverljivost informacija.

Pojavio se kršan policajac u neonskom prsluku i usmerio autobus u njegovu traku na autoritativan način, rukom u beloj rukavici i uzvikom s kojim nema šale. Mahanjem nas je uveo na raskrnicu baš pre nego što se svetlo na semaforu promenilo. Zavalila sam se u sedištu, rukama obgrlila struk i počela da se njišem.

Vožnja od Gidionovog penthausa u Petoj aveniji do mog stana u Gornjem Ist sajdu kratka je, ali meni je delovala kao večnost. Informacije koje je detektivka Šeli Grejvs iz Njujorške

policije podelila sa mnom pre nekoliko sati promenile su mi život.

Takođe su me naterale da napustim jedinu osobu s kojom mi je *potrebno* da budem.

Ostavila sam Gidiona samog jer nemam poverenja u motive detektivke Grejvs. Nisam smela da rizikujem da mi je poverila svoje sumnje samo da bi videla da li ću otrčati k njemu i dokazati da je raskid sa mnom bio samo dobro smišljena laž.

Bože. Srce mi dobuje od naleta emocija. Sada sam potrebna Gidionu – kao i on meni, ako ne i više – ali ipak sam otišla.

Pustoš u njegovim očima dok su nas vrata njegovog privatnog lifta razdvajala raznela me je iznutra.

Gidion.

Taksi je skrenuo za ugao i zaustavio se pred mojom zgradom. Noćni čuvar je otvorio vrata taksija pre nego što sam uspela da kažem vozaču da se okrene i da me vrati, a lepljivi avgustovski vazduh se uvukao i oterao svežinu klime.

„Dobro večer, gospođice Tramil.“ Vrtar je propratio pozdrav dotakavši obod kape i strpljivo je sačekao da uzmem karticu. Kada sam završila s plaćanjem, prihvatila sam da mi pomogne da izađem i osetila kako pogledom diskretno prelazi preko mog lica umrljanog suzama.

Nasmešila sam se kao da je sve u redu u mom svetu, uletela u predvorje i krenula pravo ka liftu, nakratko mahnuvši osoblju na recepciji.

„Evo!“

Okrenula sam glavu i ugledala gracioznu brinetu u modernoj suknji i bluzi kako ustaje iz čekaonice u holu. Gusta tamna kosa padala joj je preko ramenâ i široko se osmehivala usnama sjajnoružičaste boje. Namrštila sam se jer je nisam prepoznala.

„Da?“, odgovorih, iznenada na oprezu. Pohlepan sjaj u njenim tamnim očima razljutio me je. Ma koliko da sam se izmučeno osećala, a verovatno i izgledala, ispravila sam ramena i okrenula se pravo ka njoj.

„Dijana Džonson“, reče ona i ispruži uredno manikiranu ruku. „Honorarni reporter.“

Izvila sam obrvu. „Zdravo.“

Nasmejala se. „Ne morate da budete toliko sumnjičavi. Samo sam htela da procaskam s vama nekoliko minuta. Radim na jednoj priči i treba mi vaša pomoć.“

„Bez uvrede, ali ne znam o čemu bih imala da pričam s reporterom.“

„Čak ni o Gidionu Krosu?“

Naježila mi se koža na vratu. „Pogotovo ne o njemu.“

Kao jedan od dvadeset petorice najbogatijih muškaraca na svetu, s toliko nekretnina u Njujorku da ti se zavrti u glavi, Gidion je uvek novost. Ali novost je i to što me je ostavio i vratio se bivšoj verenici.

Dijana je skrstila ruke, što joj je naglasilo dekolte, a to sam primetila samo zato što sam je sada pomnije posmatrala.

„Ma dajte“, navaljivala je. „Mogu da izostavim vaše ime iz ovoga, Evo. Neću napisati ništa što bi dovelo do vas. Ovo vam je prilika da i vi izvučete nešto za sebe.“

Osetila sam kamen u stomaku. Ona je baš Gidionov tip – visoka, vitka, tamnokosa i preplanula. Toliko drugačija od mene.

„Sigurni ste da želite da krenete tim putem?“, tiho upitah, instinktivno sigurna da se nekada tucala s mojim čovekom. „On nije osoba koju bih želela da naljutim.“

„Plašite ga se?“, odvrati ona. „Ja ne. Novac mu ne daje pravo da radi što god mu se prohte.“

Udahnula sam polako i duboko i setila se da je doktor Terens Lukas – još jedna osoba u sukobu s Gidionom – rekao nešto slično. Sada kada znam za šta je Gidion sposoban, koliko bi daleko otišao da bi me zaštitio, *i dalje* mogu da odgovorim iskreno i bez zadržke. „Ne, ne plašim se. Ali naučila sam da biram bitke. Krenuti dalje je najbolja osveta.“

Isturila je bradu. „Nemamo svi rok zvezde koje nas čekaju na vešalici.“

„Kako god.“ U sebi sam uzdahnula pri pominjanju mog bivšeg, Breta Klajna, frontmena benda u sponu i jednog od najseksipilnijih muškaraca koje sam ikada srela. Kao i kod Gidiona, i iz njega seksepil izbija kao vrelina. Za razliku od Gidiona, on nije ljubav mog života. Više nikada neću da čačkam to.

„Slušajte“ – Dijana izvadi vizitkartu iz džepa suknje – „uskoro ćete shvatiti da vas je Gidion Kros iskoristio da bi napravio Korin Giru dovoljno ljubomornom da mu se vrati. Kad omirišete kafu, pozovite me. Čekaću.“

Uzela sam vizitkartu. „Zašto mislite da znam bilo šta što bi vam koristilo?“

Stegla je bujne usne. „Zato što ste doprli do Krosa, šta god da ga je motivisalo da se spetlja s vama. Ledeni čovek se zbog vas malo otopio.“

„Možda, ali s tim je gotovo.“

„Evo, to ne znači da ne znate nešto. Mogu vam pomoći da shvatite šta je vredno vesti.“

„Šta vi imate od toga?“ Prokleta da sam ako budem mirno sedela dok neko napada Gidiona. Ako je odlučila da mu bude pretnja, ja sam odlučila da je sprečim.

„Taj čovek ima mračnu stranu.“

„Zar je nemamo svi?“ Šta je saznala o Gidionu? Šta je otkrio za vreme njihovog... druženja? *Ako* je bilo toga.

Nisam sigurna da ću ikada doći do tačke kada neću osetiti žestoku ljubomoru pri pomisli na to da je Gidion bio intiman s nekom ženom.

„Da odemo nekud i popričamo?“, navaljivala je.

Bacila sam pogled na osoblje na recepciji, koje se trudilo da nas ljubazno ignoriše. Previše sam emotivno rovitna da bih izlazila na kraj s Dijanom, a i dalje sam potresena od razgovora s detektivkom Grejvs.

„Možda neki drugi put“, rekoh, ostavljajući tu mogućnost otvorenom jer nameravam da je držim na oku.

Kao da je osetio moju nelagodu, Čed, jedan od članova osoblja iz noćne smene, prišao je.

„Gospođica Džonson upravo odlazi“, rekoh mu, svesno se opuštajući. Ako detektivka Grejvs nije uspela da pronađe nijedan dokaz protiv Gidiona, neće uspeti ni radoznala honorarna reporterka.

Nažalost, znam kakve informacije mogu da procure iz policije, kako se lako i koliko često to dešava. Moj otac Viktor Rejes je policajac i mnogo sam čula o tome.

Krenula sam ka liftu. „Laku noć, Dijana.“

„Biću u blizini“, viknu ona za mnom.

Ušla sam u lift i pritisnula dugme za svoj sprat. Dok su se vrata zatvarala, navalila sam se na priručje. Moram da upozorim Gidiona, ali nema šanse da kontaktiram s njim a da se tome ne uđe u trag. Bol u grudima mi se pojačao. Naša veza je sjebanana. Ne možemo ni da razgovaramo.

Izašla sam iz lifta i ušla u stan, prošavši kroz prostranu dnevnu sobu da bih odložila tašnu na barsku stolicu u kuhinji.

Pogled na Menhetn kroz prozore u dnevnoj sobi koji sežu od poda do tavanice nije uspeo da me razgali. Previše sam uznemirena da bi me se ticalo gde sam. Jedina stvar koja je važna jeste to što nisam s Gidionom.

Dok sam išla hodnikom ka spavaćoj sobi, začula sam prigušenu muziku koja je dopirala iz Kerijeve sobe. Da li ima društvo? Ako ima, ko je to? Moj najbolji prijatelj pokušava da balansira između dve veze – sa ženom koja ga prihvata takvog kakav jeste i muškarcem koji mrzi to što Keri ima drugu.

Bacila sam odeću na pod kupatila na putu do tuša. Dok sam se sapunjala, nisam mogla a da ne pomislim na tuširanja s Gidionom, kada nas je požuda dovodila do snažnih erotskih susreta. Mnogo mi nedostaje. Treba mi njegov dodir, njegova želja, njegova ljubav. Žudim za time, izjeda me kao glad, od toga sam nemirna i napeta. Nemam pojma kako ću zaspati kad ne znam kada ću ponovo imati priliku da razgovaram s Gidionom. Toliko toga je ostalo da se kaže.

Uvila sam se u peškir, izašla iz kupatila...

Gidion je stajao iza zatvorenih vrata moje spavaće sobe. Pogled na njega je izazvao iznenadnu reakciju nalik na fizički udarac. Dah mi je zastao a srce počelo uzbuđeno da udara, čitavo moje biće je odgovaralo na njegovu pojavu uz moćni nalet čežnje. Kao da su prošle godine, a ne jedan sat, otkako smo poslednji put bili zajedno.

Dala sam mu ključ, ali on je vlasnik zgrade. Uz takvu povlasticu, lako može da dođe do mene ne ostavljajući tragove... kao što mu je bilo lako da dođe i do Nejtana.

„Opasno je po tebe da budeš ovde“, naglasih mu. To me nije sprečilo da ipak budem uzbuđena. Upijala sam ga

pogledom, gladno sam lutala po njegovom vitkom telu i širokim ramenima.

Nosio je crnu trenerku i voljenu *kolumbija* duksericu, kombinaciju u kojoj izgleda kao dvadesetosmogodišnjak, što i jeste, a ne kao milijarder tajkun, kakvog ga ostatak sveta zna. *Jenki* kačket je navukao do obrva, ali senka koju je obod bacao nije umanjila izvanredno plavetnilo njegovih očiju. Pomamno me je posmatrao, ljutito stisnuvši senzualne usne. „Nisam mogao da odolim.“

Gidion Kros je neverovatno divan muškarac, toliko lep da ljudi u prolazu zastaju da ga pogledaju. Nekada je za mene bio bog seksa, njegovo često – i puno entuzijazma – ispoljavanje junaštva to mi i potvrđuje, ali znam i da je čovek. Kao i ja, slomljen je.

Sve je protiv nas, pa nismo uspeli.

Grudi su mi se raširile od dubokog udaha, telo mi je reagovalo na njegovu blizinu. Mada stoji nekoliko koraka dalje, osećam opojnu privlačnost, magnet koji me vuče ka drugoj polovini moje duše. Tako je od prvog susreta, neumoljivo se privlačimo. Pomešali smo uzajamnu žestoku privlačnost s požudom, a onda smo shvatili da ne možemo da dišemo jedno bez drugog.

Suzbijala sam potrebu da mu se bacim u naručje, gde očajnički želim da budem. Ali on je previše miran, previše obuzdan. Napeto sam iščekivala da mi da znak.

Bože, toliko ga volim.

Stegao je šake u pesnice. „Trebaš mi.“

Utroba mi se stegla od reakcije na grubost u njegovom glasu, toplu i raskošnu hrapavost.

„Ne moraš baš toliko da se raduješ zbog toga“, bez daha sam ga začikavala, pokušavajući da ga oraspoložim pre nego što me uzme pod svoje.

Divljački ga volim, volim ga i nežno. Uzela bih ga na bilo koji način, ali prošlo je toliko vremena... Koža me je već pekala i zategla se u iščekivanju, žudeći za gladnim strahopoštovanjem njegovog dodira. Strepela sam od onoga što bi se desilo da me uzme u punoj snazi kada toliko umirem za njegovim telom. Možda bismo se pokidali.

„Ubija me“, promuklo reče. „To što sam bez tebe. Što mi nedostaješ. Imam osećaj da mi jebeni zdrav razum zavisi od tebe, Evo, a ti hoćeš da se *radujem* zbog toga?“

Jezikom sam oblizala suve usne, a on je prostenjao, od čega me je podišao drhtaj. „Pa... *ja* se radujem zbog toga.“

Napetost u telu vidljivo mu se smanjila. Mora da je mnogo brinuo zbog toga kako ću reagovati na to što je uradio radi mene. Iskreno, *ja* bih brinula. Da li to što sam zahvalna znači da sam uvrnutija nego što mislim?

Onda sam se setila ruku svog polubrata na telu... kako me svojom težinom pritiska na dušek... razornog bola među nogama dok je navaljivao u mene iznova i iznova...

Zadrhtala sam od ponovnog besa. Ako sam uvrnuta zato što mi je drago zbog toga što je kreten mrtav, neka sam.

Gidion duboko uzdahnu. Podigao je ruku do grudi i protrljao se po srcu kao da ga boli.

„Volim te“, rekoh dok su mi nove suze navirale. „Mnogo te volim.“

„Anđele.“ Došao je do mene brzim korakom, ispustivši ključeve, i zagnjurio mi obe ruke u vlažnu kosu. Tresao se, a ja sam plakala, preplavljena saznanjem da sam mu toliko potrebna.

Nakrivila sam glavu onako kako želi, a Gidion mi je razoronom posesivnošću uzeo usne, kušajući me laganim, dubokim poljupcima. Njegova strast i glad eksplodirale su mi po čulima

i zajecala sam, uplićući ruke u njegovu duksericu. Odgovorio mi je stenjanjem koje je prostrujalo kroz mene i od kojeg su mi se bradavice ukrutile, a koža naježila.

Stopila sam se s njim, skinula sam mu kačket da bih zaronila prste u svilenkastu crnu grivu. Utonula sam u poljubac, opijena jakom požudom koju sam u njemu osetila. Projecala sam.

„Nemoj“, prodahna on i odvoji se da bi me uhvatio za vilicu. Pogledao me je u oči. „Ubija me kad plačeš.“

„Previše je.“ Zadrhtala sam.

Njegove prelepe oči bile su iscrpljene kao moje. Turobno je klimnuo glavom.

„To što sam uradio...“

„Ne to. Nego to što osećam prema tebi.“

Protrljao je nos o mene, a ruke su mu uz strahopoštovanje klizile po mojim golim rukama – ruke umrljane krvlju, zbog čega ga još više volim.

„Hvala ti“, prošaptah.

Zažmurio je. „Bože, kada si večeras otišla... nisam znao da li ćeš se vratiti... da li sam te izgubio...“

„I ti meni trebaš, Gidione.“

„Neću da se izvinjavam. Opet bih isto uradio.“ Stegao me je. „Druga mogućnost je bila zabrana prilaska, jače obezbeđenje, predostrožnost... do kraja tvog života. Ne bi bilo garancije da si bezbedna da Nejtan nije mrtav.“

„Oterao si me od sebe. Otkao si me. Ti i ja...“

„Zauvek.“ Pritisnuo mi je vrhove prstiju na razdvojene usne. „Gotovo je, Evo. Ne raspravljaj o nečemu što se više ne može promeniti.“

Sklonila sam njegovu ruku. „*Da li je gotovo? Da li sada možemo da budemo zajedno ili i dalje krijemo vezu od policije? Da li smo mi uopšte u vezi?*“

Gidion me je pomno posmatrao, ništa nije krio, pustio me je da vidim njegov bol i strah. „Došao sam da te to pitam.“

„Da je do mene, nikada te ne bih pustila“, žestoko odvratih. „Nikada.“

Gidion spusti ruke s mog vrata na moja ramena, ostavljajući mi užareni trag na koži. „Hoću da to bude tačno“, blago reče. „Plašio sam se da ćeš pobeći... da ćeš se uplašiti. *Mene.*“

„Gidione, ne...“

„Nikada te ne bih povredio.“

Uхватиła sam ga oko struka i povukla ga, mada ne mogu da ga pomaknem. „*Znam to.*“

Fizički, nisam ni sumnjala; uvek je pažljiv sa mnom, uvek na oprezu. Ali emotivno, koristi moju ljubav protiv mene vrlo precizno. Borila sam se da pomirim potpuno poverenje u to da je Gidion svestan mojih potreba s oprežnošću koja dolazi iz srca što se još oporavlja.

„Stvarno?“ Prelazio mi je preko lica pogledom, usredsređen, kao i uvek, na neizrečeno. „Ubilo bi me da te pustim, ali neću da te povredim da bih te zadržao.“

„Ne želim nikuda da idem.“

Glasno je izdahnuo vazduh. „Sutra će moji advokati razgovarati s policajcima da bi videli kako stoje stvari.“

Zabacila sam glavu i nežno pritisnula svoje usne uz njegove. Dogovarali smo se kako da sakrijemo zločin i lagala bih kada bih rekla da mi to ozbiljno ne smeta – ipak sam ja ćerka policajca – ali drugo rešenje je previše užasno da bismo ga razmotrili.